

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec 3

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 19. 7. 2019, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce a společnost X, IČO X, sídlem X, X(dále jen „původní další žalobkyně“) domáhali: 1) určení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v zadržení a odnětí zařízení X a dalších věcí dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 11. 7. 2019, č. j. X) uložení povinnosti žalovanému zdržet se nezákonného zásahu do podnikání původní další žalobkyně zadržováním zařízení X a uložení povinnosti navrátit zadržaná zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 11. 7. 2019, č. j. X, do provozovny žalobce na adrese X, X, X; 3) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 19. 7. 2019, č. j. X.
2. Výrokem I. usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 59 A 81/2019-175, byl ve smyslu § 39 odst. 2 *per analogiam* zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) žalobní návrh 1) a 2) ve vztahu k žalobci vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 49/2020. Výrokem II. téhož usnesení, byl ve smyslu § 39 odst. 2 *per analogiam* zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s. žalobní návrh 1), 2) a 3) ve vztahu k původní další žalobkyni vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 50/2020. Pod sp. zn. 59 A 81/2019 bylo nadále vedeno řízení o žalobním návrhu 3) ve vztahu k žalobci.
3. Ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím nevyhověl námitkám žalobce proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“). V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že úřední záznam o zadržení věcí, v němž byl žalobce označen jako dozorovaná osoba, obsahoval veškeré zákonné náležitosti podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 7 Afs 239/2017-36, ředitel žalovaného konstatoval, že zadržení věcí je opatřením předběžné povahy, k jehož realizaci postačuje důvodné podezření kontrolujícího orgánu, že k porušení zákona došlo. To je odůvodněno zejména v situaci, kdy dotčené přístroje odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardní hry a nacházejí se v místě, které svým provozem odpovídá provozu herny, což v projednávaném případě dokládají videozáznamy a úřední záznamy o kontrolních nákupech. Videozáznamy o kontrole také dokládají, že kontrolní hlídka našla takový režim soutěže provozované na zadržovaných zařízeních, který naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalobcem ani původní další žalobkyní nebylo doloženo ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, kdo zadržené věci vlastnil a provozoval. Předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Na základě skutečnosti, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem a původní další žalobkyně v prostorech neměla evidovanou provozovnu ani sídlo, považovali zaměstnanci žalovaného žalobce za osobu, která měla v době zadržení věcí u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. Ředitel žalovaného argumentoval, že podstata institutu zadržení není založena na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem zadržovaných věcí, ale zadržení věcí směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe.

Předložená nájemní smlouva a dohody o provedení práce budou předmětem dokazování v dalším řízení před správním orgánem.

II. Žaloba

4. Žalobce tvrdil, že původní další žalobkyně měla od něj pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží Pegasus a tuto soutěž také provozovala, což dokládal podnájemní smlouvou se zákresem pronajatého místa. Obsluhu zařízení zajišťovala původní další žalobkyně svými zaměstnanci. Dne 11. 7. 2019 provedl žalovaný kontrolu v uvedené provozovně žalobce, při které zadržel šest zařízení se soutěží X, hotovost a listiny, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí, v němž označil žalobce jako dozorovanou osobu, jež je podezřelá z provozování hazardní hry bez povolení. Proti opatření o zadržení věcí podal žalobce námitky, které byly zamítnuty napadeným rozhodnutím ředitele žalovaného. S původní další žalobkyní v této věci žalovaný nijak nekomunikoval.
5. Nezákonnost zadržení věcí a následného rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věcí žalobce spatřoval v tom, že zařízení žalovaný zadržel, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Žalobce dále vysvětloval důvody, pro které nelze považovat provoz předmětných zařízení za hazardní hru, a v tomto směru namítal nedostatek skutkových zjištění žalovaného. Zejména tvrdil, že v soutěži X nefunguje žádný generátor náhody a všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem; jediné, co soutěžící nezná, jsou otázky v X bance, jejichž zodpovězení ovšem nezávisí na náhodě, nýbrž na znalostech soutěžícího.
6. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že jeho zaměstnanci provedli dne 11. 7. 2019 v uvedené provozovně žalobce kontrolu, kdy zjistili, že se v ní nacházelo šest kusů herních zařízení typu X. Po tzv. kontrolních nákupech došli zaměstnanci žalovaného k závěru, že uvedená zařízení svým vzhledem, užitím a umístěním v prostoru herny odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardních her a pojali důvodné podezření na provozování hazardní hry bez povolení. Proto došlo k zadržení a odnětí uvedených zařízení a souvisejících věcí. Žalobce byl označen jako dozorovaná osoba.
8. Žalobcem ani původní další žalobkyní nebylo doloženo a ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, kdo zadržené věci vlastnil a provozoval. Předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Vzhledem k tomu, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem, považovali zaměstnanci žalovaného žalobce za osobu, která měla v době zadržení věcí u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. Žalovaný konstatoval, že předložená nájemní smlouva a dohody o provedení práce budou předmětem dokazování v dalším řízení před správním orgánem. Následně se žalovaný vyjádřil k povaze hry a prvku náhody v ní.

9. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Replika žalobce

10. V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že nevytváří aktivně podmínky pro provoz soutěží Pegasus a neměl být proto kontrolovanou nebo dozorovanou osobou, ale maximálně osobou povinnou. V této souvislosti odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, a na rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51 a č. j. 25 Af 38/2019-50. Žalobce dále tvrdil, že žalovaný nevysvětlil, na čem zakládá „důvodné podezření“ ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a podrobně popisoval princip soutěže Pegasus.

V. Zjištění ze správního spisu

11. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že dne 11. 7. 2019 byla zaměstnanci žalovaného v provozovně žalobce na adrese X, X, X provedena kontrola, v rámci níž bylo zjištěno, že existuje důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním šesti technických herních zařízení typu Pegasus naplňujících znaky § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách dochází k porušování uvedeného zákona tím, že žalobce jako dozorovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Zaměstnanci žalovaného provedli proto zadržení uvedených zařízení s příslušenstvím, finanční hotovosti ve výši 18 318 Kč, smlouvy o podnájmu prostor sloužících podnikání č. X, dohody o provedení práce mezi žalobcem a paní X, tří dohod o provedení práce uzavřených mezi původní další žalobkyní a žalobcem, paní X a panem X, a dalších souvisejících listin, o čemž byl sepsán úřední záznam.
12. Na základě uvedené smlouvy o podnájmu prostor přenechal žalobce jako nájemce uvedené provozovny původní další žalobkyni jako podnájemci do užívání jednu místnost uvedené provozovny o výměře 24,48 m² za účelem zřízení provozovny, ve které bude původní další žalobkyní zahájen provoz internetových zařízení sloužících k zobrazování databázových aplikací. Předmětem dohod o provedení práce uzavřených mezi původní další žalobkyní jako zaměstnavatelem a žalobcem, paní X a panem X jako zaměstnanci byla obsluha internetových zařízení s místem výkonu práce v předmětné provozovně žalobce.
13. Dne 16. 7. 2019 podal žalobce námitky proti uloženému opatření o zadržení věcí, v nichž uvedl, že provozovatelem zadržených zařízení a organizátorem soutěže X provozované jejich prostřednictvím byla původní další žalobkyně, nikoliv žalobce, ten nebyl ani vlastníkem či jejich nájemcem. Zadržená zřízení byla v provozovně žalobce umístěna na základě nájemní smlouvy uzavřené s původní další žalobkyní a obsluhu zařízení a výplatu výher prováděla původní další žalobkyně svými zaměstnanci. Dále žalobce namítal, že soutěž provozovaná na zadržených zařízeních neobsahuje prvek náhody. O námitkách žalobce rozhodl ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím.

VI. Ústní jednání ve věci

14. Z nařízeného ústního jednání dne 16. 9. 2020 se žalobce omluvil a požádal, aby věc byla projednána bez jeho účasti. Žalovaný setrval na právní argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí. Soud neprováděl doplnění dokazování důkazy uvedenými v žalobě a replice. Obsahem správního spisu se ve správním soudnictví dokazování neprovádí a ostatní žalobcem označené důkazy považoval soud pro posouzení žaloby za nadbytečné.

VII. Posouzení věci krajským soudem

15. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
16. Podle § 5 zákona o hazardních hrách *se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
17. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
18. Podle § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách *dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinná zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hraří dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.*
19. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
20. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách *trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto*

zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržená věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.

21. Není pochyb o tom, že rozhodnutí ředitele žalovaného proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti osob. Protože se jedná v daném správním řízení o rozhodnutí konečné, není vyloučeno ze soudního přezkumu ani podle § 70 písm. b) s. ř. s. (shodně rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, či Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51).
22. Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. ovšem pro existenci žalobní legitimace navíc vyžaduje, aby takovým rozhodnutím bylo takto zasahováno právě do práv a povinností žalobce, zároveň musí žalobce tvrdit, že byl na svých právech tímto rozhodnutím, nebo řízením, kterému mu předcházelo, zkrácen (k těmto otázkám viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikovaný pod č. 906/2006 Sb. NSS, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). V daném případě byl právě žalobce žalovaným označen jako dozorovaná osoba, byl mu doručen úřední záznam o zadržení věci a podal proti opatření o zabránění věcí námítky. Napadeným rozhodnutím správní orgán žalobci uložil veřejnoprávní povinnost strpět zadržení věcí, které měl před jejich zajištěním ve své dispozici, a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabránění, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věci, v souvislosti s jejichž užíváním docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
23. Z žaloby vyplývá, že žalobce tvrdí možnost dotčení své právní sféry tím, že žalovaný z jeho dispozice zařízení zadržel a odňal, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry, v důsledku čehož znemožnil provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení. Podmínky aktivní procesní žalobní legitimace tak byly splněny a soud se mohl zabývat otázkou aktivní věcné legitimace žalobce. Vyřešení této otázky je závislé na tom, jaké postavení žalobci ve vztahu k žalovanému svědčilo, tedy zda měl žalobce postavení dozorované osoby podle § 121 zákona o hazardních hrách.
24. Nejvyšší správní soud se již obdobnými případy zabýval v rozsudcích ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 206/2019-53, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 269/2019-43, ze dne 28. 5. 2020, č. j. 3 As 255/2019-49 či ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 As 300/2019-33. V těchto rozsudcích k výkladu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách konstatoval, že osobou, která má věc v době zadržení u sebe a dozorovanou osobou, nemusí vždy být jeden a týž subjekt. Dozorovaná osoba totiž nemusí být při výkonu dozoru - při zadržení, respektive odnětí věci - vůbec přítomna. Obě uvedené osoby jsou povinny zadrženou věc dozorujícímu orgánu vydat, jen dozorovaná osoba je však povinna hradit náklady spojené se skladováním zadržené věci a pouze ona má právo podat námítky proti uloženému opatření o zadržení věci.

25. Nejvyšší správní soud v citovaných rozsudcích dále uvedl, že zákon o hazardních hrách výslovně nevymezuje, koho lze považovat za dozorovanou osobu. Odkázal proto na zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), který je obecnou úpravou výkonu kontroly orgány moci výkonné, jejíž zvláštní podmínky jsou zakotveny v zákoně o hazardních hrách. Již v rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„kontrolní řád pak rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela“*.
26. Uvedeným srovnáním postavení dvou kategorií osob při provádění kontroly podle kontrolního řádu došel Nejvyšší správní soud ve vztahu ke sporu o zadržení věci podle zákona o hazardních hrách k závěru, že *„ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného, je dozorovanou (kontrolovanou) osobou. Naproti tomu ten, kdo pouze umožnil provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například i tím, že poskytne část stavby k umístění uvedené věci a současně je přítomen výkonu dozoru, je pouze povinnou osobou, kterou tíží jen některé povinnosti, stanovené v § 121 zákona o hazardních hrách. Z podstaty věci má také tato povinná osoba méně práv, než osoba dozorovaná (kontrolovaná), do jejíchž práv může být zasazeno významněji.“* Tento rozsudek navíc výslovně vyloučil užití rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde je za provozovatele hazardní hry označen i ten, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, neboť toto vymezení bylo učiněno jen z hlediska delikttní odpovědnosti.
27. Z uvedeného vyplývá, že dozorovanou osobou ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je osoba provozující hazardní hru ve smyslu § 5 tohoto zákona. Tato osoba je, jak již bylo uvedeno výše, oprávněna podat námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51, k uvedené judikatuře Nejvyššího správního soudu logicky doplnil, že *„osoba, která toliko pronajme část své provozovny k umístění a provozování herních technických zařízení, není dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a nepřísluší jí tedy ani právo podat námitky.“*
28. Ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že žalobce ve vztahu k provozování soutěže Pegasus prostřednictvím zadržených zařízení právě jen poskytl část své provozovny k umístění herních zařízení. Již ze samotných zadržených písemností jednoznačně vyplynulo, že herní zařízení provozovala původní další žalobkyně, která také k obsluze těchto zařízení měla své zaměstnance na základě dohod o provedení práce. Interpretoval-li žalovaný institut zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách tak, že při určování dozorované osoby nezáleží na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem soutěže provozované prostřednictvím zadržené věci, ale zadržení věci směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe, a na základě této premisy pak dovozoval u žalobce postavení dozorované osoby z toho, že žalobce měl zadržená zařízení

v době zadržení ve své provozovně evidované v živnostenském rejstříku, že původní další žalobkyně neměla v živnostenském rejstříku žádnou provozovnu ani sídlo a že předložená podnájemní smlouva místnost v provozovně uzavřená mezi žalobcem a původní další žalobkyní blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení, pak zatížil své rozhodnutí vadou.

29. Žalovaný tedy pochybil, pokud žalobce považoval za dozorovanou osobu a vypořádal jeho námitky proti uloženému opatření o zadržení věci meritorně tak, že je zamítl pro nedůvodnost, neboť jeho námitky měly být zamítnuty jako podané osobou neoprávněnou. Tato vada napadeného rozhodnutí však nebyla způsobila zkrátit žalobcovo tvrzené veřejné subjektivní právo na provozování soutěže Pegasus prostřednictvím zadržených zařízení, neboť žalobci z podsady věci ani takové tvrzené právo nenáleželo, neboť nemá jednak soukromoprávní titul, ať už vlastnický či nájemní, k zadrženým zařízením a ani není z hlediska veřejnoprávního provozovatelem soutěže X, která byla žalovaným označena jako hazardní hra. Soud toliko podotýká, že je povolán poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli bdít nad bezvadností výkonu veřejné správy. Soudní řád správní je normou „obrannou“, nikoli „kontrolní“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, publikované pod č. 1764/2009 Sb.NSS).
30. Nebyl-li žalobce aktivně věcně legitimován k podání námitek proti uloženému opatření o zadržení věci, byť žalovaný tyto námitky v napadeném rozhodnutí meritorně vypořádal a zamítl, pak nemůže být žalobce ani aktivně věcně legitimován k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, proto soudu nezbylo než žalobu zamítnout.

VIII. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
33. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní

den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Liberec 16. září 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu